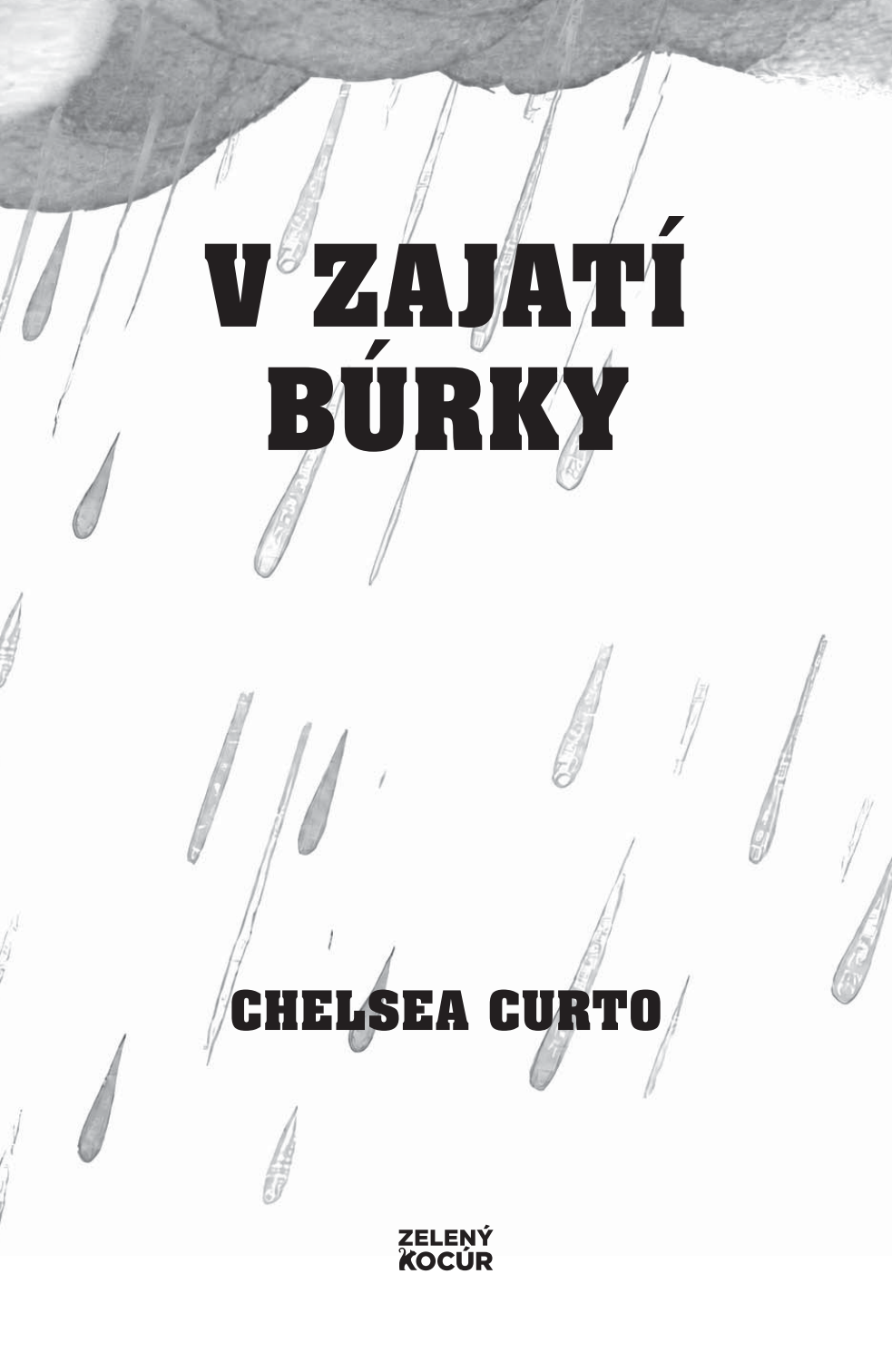

IN STORMY WEATHER

V ZAJATÍ BÚRKY

CHELSEA CURTO

A stylized illustration of rain falling from a dark, textured cloud at the top of the page. The rain is depicted as numerous vertical lines of varying lengths, some ending in teardrop shapes, scattered across the white background.

V ZAJATÍ BÚRKY

CHELSEA CURTO

**ZELENÝ
KOCÚR**

Z anglického originálu *Chelsea Curto: In Stormy Weather* preložila
Monika Smolková.

Translation © 2026 by Monika Smolková

Zodpovedná redaktorka: Silvia Palušková

Jazyková korektúra: Darina Kližanová

Rukopis prekladu tohto diela vznikol s finančnou podporou
Literárneho fondu

Copyright © 2026 by Chelsea Curto

All rights reserved.

This edition is published by arrangement with the Subagent Andrew
Nurnberg Associates International Ltd, 43 Great Russell Street, London
WC1B 3PD, UK, in association with Andrew Nurnberg Associates
Prague s.r.o., Jugoslávských partyzánů 17, 160 00 Praha 6, Czech
Republic.

Slovak edition © 2026 by Vydavateľstvo Zelený Kocúr s.r.o., 931 01

Šamorín, Morušová 1950/5, Slovensko

Webová stránka: zelenykocur.sk

E-mail: redakcia@zelenykocur.sk

Cover design: Brittany Keller

Interior design by Yvonne Taylor

Grafická úprava: Design Amorandi

Grafická úprava obálky: Zsuzsi Kispál

ISBN 978-80-8315-003-4

EAN 9788083150034

Všetky práva vyhradené. Žiadna časť tejto knihy sa nesmie reprodukovat',
skenovat' ani distribuovat' v tlačenej či elektronickej forme bez predchá-
dzajúceho písomného súhlasu. Prosím, nezúčastňujte sa na pirátstve ma-
teriálov chránených autorským právom ani také správanie nepodporujte.
Príbeh v tejto knihe je vymyslený. Všetky mená, miesta, postavy a udalosti
sú dielom autorkinej predstavivosti a sú fiktívne. Akákoľvek podoba so
skutočnými ľuďmi, živými či mŕtvymi, udalosťami alebo organizáciami
je úplne náhodná.

Venujem milovníkom leta, ktorí sa tešia
z nekonečných západov slnka,
a ľuďom, čo sa nevzdávajú,
hoc je to niekedy ťažké.

Len sa pozrite, ako ďaleko ste to dotiahli.

JÚN

I. KAPITOLA

Quincy

Kašľať na celý vesmír a jeho pokusy držať ma pri zemi.

Žijem na tejto planéte tridsaťjeden rokov, dosiahla som mnoho úspechov, ale správa sčista-jasna od niekoho, koho mám uloženého v kontaktoch ako „Debil z reštaurácie“, medzi ne nepatrí.

Úplne mi to pokazilo ráno, čo je škoda. Deň sa vyvíjal tak dobre.

Dážď zvládam ľavou zadnou. Teším sa naň, na začiatok leta, ktoré so sebou prináša búrky, tým sa človek na Floride proste nevyhne. Čo však nezvládam, sú nevyžiadané fotky penisu ešte pred siedmou hodinou rannou.

Necitlivo mi to pripomína, že aj tú trochu voľného času v osobnom živote trávim doma, ďaleko od pohlavia, ktoré má tie gule – doslova – na to, aby mi pokazilo deň ešte pred dávkou kofeínu.

Podľa mňa je to zločin, a ja spravím, čo by urobil každý normálny človek po prijatí chabých pornografických fotiek od rovnako chabého muža: rázne si nalejem kávu do obitého hrnčeka. Vyjdem na ve-

randu v oversized tričku, ktoré mi siaha až po kolená, a v ponožkách vyhrnutých do polky lýtok. Sadnem si na drevenú hojdačku, ktorá visí v rohu, a na debilovu správu zareagujem palcom nadol, aby som mu praskla nafúknuté ego.

Oslobodená od falického pekla a na krok od toho, aby som sa začala vyhýbať technológiám, si povzdychnem a hodím pohľad na oblohu. Na horizonte sa rozprestierajú oblaky hrozivo sivej farby. Usmejem sa a naplní ma neskutočné potešenie, keď silno zaduje vietor.

Vždy som sa cítila šťastnejšia vonku, vyrastala som so špinou za nechtami a zamazanými kolenami od trávy. Mám bližší vzťah k dažďu a otvoreným priestranstvám než k viacprúdovým diaľniciam.

Milujem koniec mája a ešte väčšmi floridské júnové horúčavy. Túžim po mokrastom strede júla a teším sa na lepkavý, neznesiteľný august, keď vzduch naplní zhovievavý, lenivý opar. Presne ten dusivý, ktorý sa človeka chytí a nechce ho nechať na pokoji.

Želám si, aby som tu mohla zostať naveky. Zvečnená v lete s opálenou pokožkou, pehami a rozvahou, ktorú neviem nájsť, keď sa v kalendári blíži august.

„Quin.“

Usmejem sa, keď začujem svoje meno, a obzriem sa cez plece za známym hlasom, ktorý vychádza z vedľajšieho domu. „Dobré ráno, slniečko.“

„Je príliš skoro na takú čipernú náladu.“ Harlow Whitakerová vystrčí hlavu z kuchynského okna a pozrie mojím smerom. „Môžeš byť plná energie, ale tie kruhy pod očami vidím aj odtiaľto.“

„Super. Presne o to sa snažím – balansovať medzi absolútnou únavou a vyhorením.“

„Život po tridsiatke je na prd. Príliš veľa úpadku. Nedostatok orgazmov. Počkaj. Hneď som u teba.“

Zavrie okno.

Počuť buchnutie starých sieťových dverí.

Potom šuchtanie topánok po betóne.

Žmurknem a Harlow, červenovláska s dlhými nohami a napoly zaviazanými martensami, práve prichádza ku mne na verandu.

„Ahoj,“ pozdravím.

„Veselý prvý jún, Quin.“ Nasadí mi párty čapicu a ťukne mi po nose. „A šťastnú hurikánovú sezónu.“

„Nevedela som, že tento rok oslavujeme.“ Potiahnem za šnúрку pod bradou a zháčim sa, lebo ju pustím a zaštípe ma na hrdle. „Je to také zlé, že potrebujeme párty čapice?“

„Si vedkyňa.“ Prísadne si ku mne a zazíva, ústa si zakryje rukou s poltuctom kvetinových tetovaní. „Nie je svet v ohni?“

„Akože, technicky? Slnéčné erupcie dokážu na Zemi spôsobiť geomagnetické búrky,“ odmlčím sa, aby som si odpila z kávy, a usmievam sa spoza hrnčeka. „Nie je to úplne oheň, ale nikdy nehovor nikdy. Rok 2500 bude asi katastrofa.“

„Čo si robila minulú noc?“

„No, veď vieš.“ Mávnem rukou a kývnem plecom. „Nič špeci.“

„Ak mi povieš, že si ponocovala, kým hodiny neodbili polnoc a nezačala sa sezóna hurikánov, akoby si čakala na Nový rok, tak z teba budem sklamaná. Musíš sa aj zabaviť.“

„Ja sa veľa zabávam a mám aj život, ktorý sa netočí len okolo práce.“ Harlow zdvihne obočie, čím dá jasne najavo, že kecám sprostosti, až si povzdychnem. „Dobre. Je to lož, ale neponocovala som, aby som videla, ako sa začne jún. Odpísala som na maily a šla som skoro spať. Napísalo mi jedno dieťa z Colorada, býva na ranči. Otec ho bráva na hranicu pozemku sledovať búrkové oblaky a napísalo mi, že ich vie všetky pomenovať.“ Zasmiejem sa nad vlastnými spomienkami. Ja som bola taká istá, keď som mala deväť rokov. Uchvátil ma vietor a spôsob, akým klesala teplota pred dažďom. Sledovala som film *Twister*, ktorý mali naši nahraný na páske, až sa úplne neopotrebovala, a tak som sa musela zviezť na bicykli do požičovne po ďalšiu. „Bolo to milé.“

„Tak to je asi prijateľný dôvod ostať doma.“ Štuchne do mňa nohou, lem na overale jej obopne stehno. Rovno nad pravým kolenom má vytetovaný pár čerešní. A vedľa nich kôpku kníh. „Ako ide šou? Chýbalo mi vidieť ťa na obrazovke počítača.“

„Vrátili sme sa k denným vysielaniam, vďaka bohu. Jar je proste príliš nudná. Nemám dosť materiálu, o čom by som hovorila,“ odvetím a spomeniem Daždivú šou, účet na sociálnych sieťach zameraný na počasie, ktorý spravujem.

„Národný úrad pre oceán a atmosféru predpokladá plodné mesiace s dvadsiatimi tromi pomenovanými búrkami, jedenástimi hurikánmi, z ktorých šesť dosiahne tretiu kategóriu alebo vyššiu. Budem mať čo robiť.“

„Presne tak to máš rada. Neznášaš, keď musíš len tak posedávať.“

„Nepamätám si, kedy naposledy som mala deň voľna.“ Obopnem hrnček oboma dlaňami. „Včera som zažila ďalší vzrušujúci moment.“

„Okrem písania si s novým online kamošom?“ Harlow sa prišuchne bližšie. „Znova si si stiahla zoznamku? Konečne si si zarámovala diplom, aby trollovia videli, že si kvalifikovaná hovoriť o atmosférickej vede a že to len necučáš z prsta?“

„K tomu sa dostanem niekedy v najbližších šiestich mesiacoch.“ Zmlknem a na moment si vychutnávam novinky, ktoré s ňou idem zazdieľať. „Na Instagrame mám už milión sledovateľov.“

„Ó, môj bože.“ Harlow sa na mňa vrhne, prehodí mi ruky okolo krku a objíme ma. Vylejem trochu kávy na verandu, ale je ťažké robiť si z toho starosti, keď ma tak silno stíska. Smeje sa a dodáva mi pocit, že som dôležitá. „Strašne dlho si ideš za týmto cieľom.“

„Odkedy som pred siedmimi rokmi spustila vlastnú šou.“

„Je to prvá platforma, kde si prekonala mĺnlik jedného milióna?“

„Hej. Na všetkých sociálnych sieťach mám dokopy niečo cez dva, ale iba na Instagrame svieti jeden milión a...“ Povolím zovretie a odlepím sa od kamarátky. „Je fajn vidieť, že sa moja robota vypláca.“

„Pracuješ fakt tvrdo.“ Potiahne nosom a utrie si slzu spod oka. „Sakra.“

„Harlow Whitakerová. Ty plačeš? Asi fakt prichádza koniec sveta.“

„Som schopná sem-tam prejať aspoň nejaké emócie.“ Capne ma po ruke. „Som na teba hrdá, Quincy Phil-

lips Monroeová. Si žena, ktorá ide vo vede bomby. Nasleduješ svoje sny. Je radosť sa na to pozerieť.“

„Tiež som adresátom priemerných fotiek penisov ešte pred východom slnka. To je asi najdôležitejšia časť môjho životopisu. Hlavne keď ani neviem, ako sa týpek volá.“

„Čo, prosím?“ Harlow pokrčí nosom, vyzerá ako definícia znechutenia. „Želám si, aby som mala mužskú trufalosť. Proste si predstav, že si stiahneš gate na véc-kach v Starbuckse, aby si si odfotovala gule, lebo si myslíš, že nejaká baba ich túži vidieť. Ubezpečujem ťa, naozaj netúžime.“

„Mám z toho traumy, nebudem klamať.“ Pritiahnem si nohy k hrudi a bradu si opriem o koleno. „Odhlíadnuc od vtákov, niekedy nemôžem uveriť, že toto je môj život. Nikdy by som si nepomyslela, že pár videí o vzniku búrok sa stane virálnymi a...“ Ukážem na dom za sebou. Spadnuté okenice na obývačkovom okne som ešte nevymenila. Rastlina v prasknutom črepníku stojí napravo od vchodových dverí, kam som ju položila minulú leto. Má to tu svoje muchy, áno, život mi plnia lekcie a chyby, ale je to niečo, čo som si vybudovala úplne sama. „A že z toho vznikne toto.“

Tým myslím svoj život, ktorý som si vybudovala produkovaním obsahu o počasí, čo mi vynáša šesťcifernú sumu ročne. Nemám veľa priestoru na spomalenie, na oddych či čokoľvek iné mimo práce, ale nikdy sa nebudem sťažovať.

Som šťastná a všetko je super.

Čas od júna do novembra trávim vysielaním videí pre ľudí, ktorí sa pripájajú na moju šou z celého sveta. Ve-

diem online rozhovory s vedúcimi pohotovostných operácií v rôznych krajinách na juhovýchode, kontrolujem oceánografické údaje a monitorujem tlakové nízke, ktoré sa tvoria v Atlantickom oceáne a Mexickom zálive.

Ženám sa tlačie do hláv, aby si svoje úspechy nechávali pre seba. Aby sa nechválili triumfami v strachu, že budú príliš hlučné a príliš drzé, no ja som sakramentsky dobrá v tom, čo robím. V odbore plnom mužov, ktorí cítia potrebu vysvetľovať vodný cyklus žene s doktorátom, sa nebojím priznať svoj talent.

„Vzniklo z toho toto, lebo si úžasná.“ Harlow mi ukradne kávu a odpije si. „Zaslúžiš si každý kúsok úspechu, ktorý si si vydobyla. Príď dnes do *Skrýše*. Dáme si mozzarellové tyčinky a oslávime prvý deň sezóny. Mohla by som vyhrabať aj nejakú paradajkovú omáčku.“

„Ako si vedela, že pochybné mrazené polotovary hodené do mikrovlnky sú cestou k môjmu srdcu?“

„Kamošíme sa od siedmej triedy. Mňa sa už v živote nezbavíš, Quin.“

„Keďže sa ťa nezbavím, môžem ti prezradiť ďalšie tajomstvo?“

„To môžeš vždy.“

„Uchádzam sa o pracovné miesto v Národnej meteorologickej službe,“ poviem a rozosmejem sa, keď na mňa Harlow zagáni. „Hej, reagovala som rovnako.“

„Drž zobák. O práci pre Národnú meteorologickú službu rozprávaš, odkedy sa kamarátim.“

„Konečne som sa odhodlala.“ Pocit pýchy mnou prejde ako výboj energie, až skloním bradu. Trochu sa hanbím. Som však veľmi hrdá. „Chcem to skúsiť a došlo mi, že buď teraz, alebo nikdy. Moja kariéra prekvitá. Vy-

budovala som si meno bez zdrojov či finančnej podpory. Len sa zamysli, čo by som dokázala spraviť pre organizáciu, ktorej práca je vysielanie informácií pre verejnosť počas kritických meteorologických udalostí. Načasovanie mi nikdy nepripadalo vhodné a vždy som sa vyhovárala, prečo to nemám skúsiť. No minulý týždeň... neviem, Har. Bude to znieť posrane poeticky, tak si zo mňa nerob srandu. V jednom momente som sa však pozrela von oknom, uvidela som modré nebo a pomyslela som si, že mám zmysel aj mimo tvorby kontentu. Že by som do toho proste mala ísť. NMS by mi ten zmysel dala. Tak som to spravila. Poslať pozliepaný životopis a motivačný list možno nepatrí medzi moje najlepšie nápady, ale je to vo vesmíre, a tak uvidíme, čo sa stane.“

„Ach, Quin. Je to strašne vzrušujúce. Tak teraz už musíš prísť do *Skrýše*. Zabudni na mozzarellové tyčinky. Dnes búchame šampanské, zlato.“

Opriem si hlavu o plece. Neďaleko zaduní hrom. Oblaky sa rozídu. Dážď poseje zem smerom k mojej verande a ja premáham radostný úškrn.

„Toto bude to najlepšie leto,“ prehodím popod nos.

2. kapitola

Quincy

Drink predou mnou pristane ešte skôr, ako sa stihnem usadiť na popraskanej koženej barovej stoličke v *Skrýši* neskôr v ten istý deň.

„Na moju obľúbenú meteorologičku!“ prednesie Harlow. „Nie je to šampanské, ale osláviť to môžeme aj tak.“

„Vďaka mojej obľúbenej barmanke.“ Uškrniem sa a odpijem si z džinu s tonikom, konečne mám čas vydýchnuť si po celom dni, cez ktorý som nonstop dačo robila, odkedy odo mňa kamoška ráno odišla. Mám síce vybité baterky, ale srdce mi naplňa eufória zo všetkých dobrých vecí, ktoré sa dejú. „Nemusíš sa mi toľko venovať, Har. Dnes je rušno a ty potrebuješ zarobiť.“

Skrýša patrí jej, a to v celej polorozpadnutej kráse.

Harlow kúpila bar pred piatimi rokmi a odvtedy sa drží kormidla. Vnútro zdobia starožitné svetlá a drevené obklady, ktoré vrzgajú, keď vonku prší. Ak to tu človek nepozná, s najväčšou pravdepodobnosťou by len nevedomky prešiel okolo.

Skrýša sa nesnaží vzhľadom lákať davy. Nenájdete tu estetické tapety alebo pozadia na fotky na sociálne siete. Platí sa tu len v hotovosti a aj neónová tabuľa pri vcho-de sa každú chvíľu rozpadne, no je tu útulne. Človek sa cíti vítaný a spokojne, akoby ste boli doma mimo domu, s hlasným smiechom a príbehmi vyrozprávanými medzi starými priateľmi.

Nie som si istá, ako sa jej podarilo udržať podnik otvorený a funkčný, ak to však niekto zvládne, tak Harlow. Srdce jej bije pre *Skrýšu*, dala do nej aj ten posledný kúsok seba.

„Viem robiť viacero vecí naraz a tiež viem odhadnúť miestnosť.“ Svoj výrok podporí otvorením pivovej fľaše, ktorú hodí do plastového vedra s logom podniku *Fred's Crab Shack*. „Asi som sa minula povolaniu, mala som byť asasín.“

„To fakt?“ Rozosmejme sa. Položím pohár po dúšku silného nápoja. „Na Vianoce odo mňa dostaneš kopu romantických kníh. Žiadne ďalšie trilery. Odstrihneme Ťa.“

„Trilery sú uveriteľnejšie než romantické knihy. Pre-nasledovatelia a sérioví vrahovia v reálnom živote existujú, Quin. Nejaký tu môže byť aj medzi nami.“

Obzriem sa po bare a pohľad mi spočinie na chlapíkovi, ktorý osamote sedí za vysokým stolom v rohu. Vytrča z davu svojou vyžehlenou košeľou a nablýskanými hodinkami na zápästí. Pri lakti má prázdny pohár. Zakladače a papiere ležia na zošite so špirálovou väzbou a medzi zubami zviaza pero.

Ak Harlow hovorí o ňom, tak je to ten najlepšie oblečený sériový vrah vôbec.

Má na krok od debila, asi sa vyzná v dôchodkovom sporení a investovaní lepšie než ja v meteorológii, no finančná gramotnosť je oveľa lepšia než vražedné tendencie.

„Je to on, však?“ Ukážem jeho smerom. Zdvihne nad seba tajničku do svetla a zamračí sa na nápovede, úplne potvrdí svoje zlovestné sklony, keď si počúcha strnisko na sánke. „Akoby sa ani nepokúšal zakryť svoje diabolské vražedné plány.“

„Ale, prosím ťa. Jeho jediný prečin je, že je blondiak. V hostovskej spálni má uteráčky na ruky a v obývačke púšťa difuzér s olejmi. Stavím sa, že plače, keď zabije včelu. Neexistuje, že by henten vraždil.“ Harlow si oprie ruku v bok. „Myslím to vážne. Šťastne, až kým nepomreli? Pár, ktorý sa miluje až do smrti?“ Vhodí kúsok limetky do vysokého pohára so sódou a vodou a pochybovačne sa zachechce. „Celé je to podfuk.“

„Tu je tá cynická pesimistka, ktorú zbožňujem.“ Natiahnem sa ponad bar a uštipnem ju do líca. „Jedného dňa v to uveríš.“

„Uverím v deň, keď priznáš, že film *Twisters* bol vedecky presný.“

„Pre lásku božiu. Tornádo sa nedá len tak zastaviť.“

„Mali sa pobožkať.“

„Mali spraviť oveľa viac, než sa len pobožkať. Ten film by to zachránilo.“

Ukáže mi ponad ľavé plece. „Keď už hovoríme o žili šťastne, až kým nepomreli, prichádza slečna Kým nás smrť nerozdelí.“

Otočím sa na stoličke a zbadám, ako k nám kráča Mia Dunnová. S Harlow sme ju stretli prvý rok na stred-

nej. Bola o rok mladšia, no prestúpila k nám, keď sa cez leto presťahovali a z nás troch sa okamžite stali kamarátky. Piatkové večery sme trávili spolu v kine a nedeľné popoludnia pozostávali z kajakovania na jazere powyše Miinho domu.

Dospelosť so sebou priniesla výšku a prácu. Fraje-rov, rozchody, nových kamarátov a cestovanie. Sú chvíle, keď je zrazu život hektický a príde týždeň či dva bez to-
ho, aby sme spolu trávili čas, ale nakoniec si k sebe vždy nájdeme cestu späť.

Nikdy som veľmi neverila v spriaznené duše, a čím som staršia, tým viac si uvedomujem, že žiaden muž si nikdy nezíska celé moje srdce. To totižto patrí týmto dvom, mojim najväčším podporovateľkám, sú mi obrovskou radosťou.

Romantický vzťah tomu nebude siahať ani po päty.

Mia nám zamáva a uhne sa chlapíkovi s plastovým košíkom hranoliek a ospravedlňujúcim sa úsmevom. Prísadne si na sedačku vedľa mňa, je zadýchaná a líčka má plné farby.

„Beh z parkoviska mi dal najavo, že by som mala začať chodiť do posilky.“ Položí si ruku na hrud'. „Prepáčte, že meškám.“

„Prosím, len nám tu nezgegni.“ Stisnem jej koleno na znak pozdravu. „Perný deň?“

„Kedy nie je? Dobieha ma deadline a topím sa v plánovaní svadby.“ Mia sa oprie laktom o bar, bradu si zaborí do dlane. „Kto by si bol pomyslel, že existuje na výber toľko príborov?“

„Bude nová kniha? O čom?“

„O láske. Spoiler: pár sa dá na konci dokopy.“

Harlow nespokojne zahučí, ale Mia si smutne povzdychne ako zakaždým, keď hovorí o ľúbostných románoch a všetkom, čo sa s tým spája. Jej zápal viedol k trom *New York Times* bestsellerom a k snúbencovi, na ktorého čakala roky.

Mia je spokojná so svojou domácnosťou ako zo škatuľky a uteráčikmi s vyšitými iniciálkami. Na Vianoce si obliekajú rovnaké svetie, aby sa odfotili na pohľadnice, ktoré posiela s nastávajúcim Richardom. Mená budúcich detí má už zapísané v denníku, kam si čmára všetky kreatívne nápady.

A ja som za ňu nesmierne šťastná.

Byť ľúbená je to, po čom vždy túžila. Mia si ako srdcervúco citlivá duša, ktorá do sveta vnáša strašne veľa dobra, zaslúži, čo si k nej našlo cestu. Jej život je ako z epilógu každej knihy. Predstavuje melancholickú odpoveď na otázku „kde sa vidíte o desať rokov?“.

Usadená.

Spokojná.

Ďalej než ja, človek, ktorý sa chce každému zavďačiť a ktorý je príliš naviazaný na svoju prácu, aby si našiel niekoho zaujímavého na dlhšie než na pár minút, no a Harlow ako žena proti vzťahom je v pohode s tým, že umrie osamote.

„To znie hrozne.“ Harlow podá Mii pohár Chardonnay, naše objednávky si zapamätala hneď, ako otvorila *Skrýšu*. „Neviem sa dočkať dňa, keď nás v jednej zo svojich kníh prekvapíš nejakou príšernou vraždou.“

„To bude volanie o pomoc. Znamenie, že ma držia proti vlastnej vôli.“ Mia hodí pohľad mojím smerom. „U teba je čo nové?“

„Quin má za sebou rušný deň,“ prehovorí Harlow.

„Asi sa to tak dá nazvať.“ Usmejem sa. „Už som to dnes Harlow povedala, keď ma prišla obťažovať s párty čapicami, a teraz o tom poviem aj tebe. Chceš najprv počuť veľkú novinu alebo radšej malú?“

„Malú,“ odpovie Mia. „Očakávaní udržujem na minime a radšej sa postupne viac teším.“

„Dosiahla som milión sledovateľov na Instagrame,“ poviem a kamarátke padne sánka.

„Milión? Božemôj, Quin. Gratulujem! To je strašne veľa ľudí, ktorí sa na teba obracajú pre správy o počasí.“

„Som si istá, že polovica sú boti a ľudia, ktorí stále bývajú u mamy, ale...“

„Neopovažuj sa to zľahčovať.“ Mia ma chytí za ruku a prepletie si so mnou prsty. „Veľmi dobre vieš, že ťa sledujú kvôli tebe. Si najlepšia v brandži.“

„Netušila som, že bude toľkých ľudí zaujímať strih vetra.“ Zasmejem sa. „Druhá novina je trochu impulzívnejšia.“

„Impulzívnejšia?“ Dotkne sa mi vlasov. „Snáď nie ofina alebo piercing v nose.“

„Uchádzam sa o miesto v Národnej meteorologickej službe.“

Mia zapiští. Takmer prevráti pohár s vínom a hodí sa mi okolo krku. To je teda pevné objatie. Kučeravé plavé vlasy sa mi dostanú do úst, kým ma hlasno povzbudzuje. Jej entuziazmus mi prinesie úsmev na tvár, som vďačná za ľudí v svojom živote, ktorí ma podporujú, keď si idem za jedným z najväčších snov.“

„Sakra. Ty si to spravila!“ Odtiahne sa a skríkne. „Povedz nám o všetkom. Musím to celé dohnať. O akú pozíciu ide?“